

ŽELVÍ ZPRAVODAJ

Září 2015

Krásný den do Čech přeji,

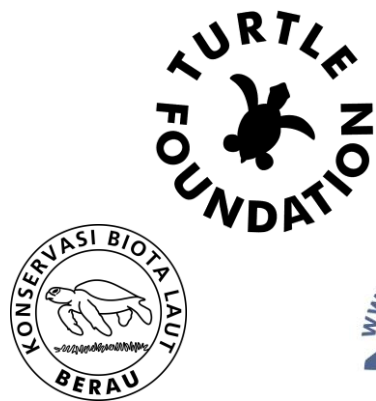
situace v Indonésii je jako na houpačce, jeden den je hrozný, druhý je o mnoho lepší a tak to tu vypadá i s naším projektem. V srpnu jsem byla hodně našťvaná a smutná, nechápala jsem, že je vůbec možné, aby se dělo to, co se dělo. Teď..ne že bych skákala radostí a vše bylo vyřešené, ale mám pocit, že je situace stabilizovaná a vidím cestu do budoucna. To je pro mě důležité..a jak to doopravdy bude? Uvidíme.

Když jsem ve stresu, potřebuji pracovat ještě víc než normálně, abych neměla čas přemýšlet a nemotala se mi hlava. To byl důvod, proč jsem se 30.8 vydala **na týden na ostrov Maratua učit o želvách a angličtinu**. A vyšlo to dokonale. Navázala jsem na učení angličtiny v březnu, skupina „žáků“ (paní, co si chtějí otevřít restauraci či ubytování, instruktoři potápění, učitelé, pán z vlády, ale i děti ze školy) se rozšířila na 28 lidí, scházeli jsme se každý večer, byli rádi, že se jim věnuji a já zas oceňovala, že si leccos pamatují a že opravdu mají zájem se učit a zlepšovat.

Kromě angličtiny jsem ale chtěla učit i o želvách. Šla jsem se zeptat na **2. stupeň základní školy** a také na školu střední. Přestože jsou na ostrově Maratua 4 vesnice, 2. stupeň základní školy je tu jen jeden a **střední škola** také jediná. V ostatních vesnicích jsou jen školky a první stupeň ZŠ. Ve městě je těžké se dostat do školy, budou říkat, že není čas, že se žáci musí učit předepsané věci..tady na ostrově je to ale jiné. Oba ředitelé mě přivítali s otevřenou náručí, rovnou mi řekli, že na 2. stupeň základní školy teď chybí 4 učitelé a na SŠ, že chybí 2 a že budou moc rádi, když vyplním všechny hodiny **povídáním o želvách, angličtinou**, čím chci, že pokud ne, tak děti budou mít prostě volno, budou tu běhat okolo školy a nenaučí se nic. Suplování tu neexistuje a učitel dostane plat, i když se ve škole ukáže jen jednou dvakrát za měsíc. Normálně by mě to našťvalo, jak se mají děti něco naučit, když učitelé nechodí do školy, ale tentokrát se mi to hodilo. Strávila jsem na zmíněných 2 školách čtyři dny od 7h ráno do 2h odpoledne. Koukali na mě jako na zjevení, že dokážu učit tolik hodin v kuse. Jejich pracovní morálka je hold jiná než ta naše.

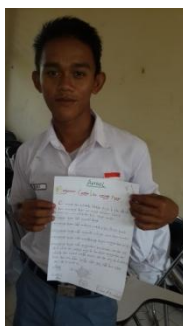

ŽELVÍ ZPRAVODAJ

Září 2015

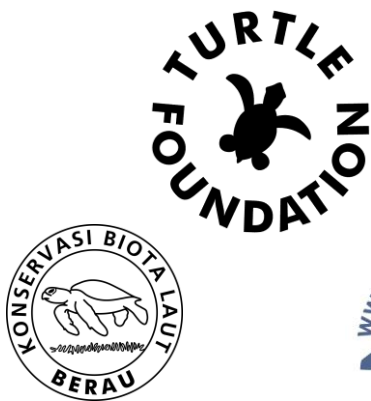

Výsledky byly skvělé – 3 lekce o želvách na SŠ a všichni žáci 2. stupně základní školy (6tříd dětí) prošli lekce angličtiny i povídáním o želvách. Mám z toho opravdu radost. Jsou to lidé, kteří se s želvami setkávají každý den, všichni už někdy jedli želví vejce, někteří říkali, že želvy jsou užitečné, že se z nich dělají hezké náramky, jeden kluk se zmínil, že se mu nelíbilo, když jeho táta řezal želvě hlavu, že jí tekly slzy. Myslela jsem, že upadnu, ale neříkala jsem nic, nechala jsem je, ať si udělají názor sami. Bylo zřetelné, že fotky, videa a povídání o želvách zabraly, probudily v nich zájem, a když jsem se zeptala, jak by oni sami mohli želvám pomoci, chrlili ze sebe řešením, že už nebudou jíst želví maso, ani vejce, kde že se dají koupit ty moje náušnice z kokosu místo náramků z želvoviny, že se nesmí házet odpadky do moře.

Probíhaly u toho ale i dost složité diskuse s otázkami typu „Ano je zákon na ochranu želv a já už teď želvám ubližovat nechci, ale to mám nahlásit na policii vlastní rodiče?“ Velmi složité, ale věřím, že se mi podařilo je nasměřovat správným směrem, že o tom budou doma mluvit, že zkusí rodiče přesvědčit a že minimálně oni sami už se zabíjení želv nebo krádeň jejich vajec nebudou účastnit. Doufám, měla jsem z toho dobrý pocit, tak věřím, že to tak bude a to by byl obrovský krok dopředu. Tak snad to vyjde. Každopádně byli nadšení, když jsme na nástěnku obou škol pověsili jejich plakáty a články o želvách, některé jsem dokonce vzala do města a předala je paní z ministerstva moří a rybářství. Názor dětí, jak chtějí želvám pomoci, ji zajímal, přečetla si to a náš vzdělávací program ocenila ☺

ŽELVÍ ZPRAVODAJ

Září 2015

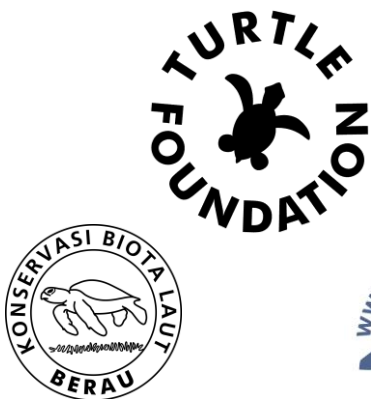

5.9 jsem se z Maratui vydala na nedaleký **ostrov Sangalaki**, kde jsem v roce 2012 strávila měsíc prací se želvami. Sangalaki je z místních ostrůvků po Bilang-bilanganu druhým nejdůležitějším líníštěm karet obrovských v oblasti. Od podzimu 2012 není pod ochranou neziskových organizací, ale chrání ho vláda. Bohužel jsem se přesvědčila, že ne zrovna nejlépe. Oplocená část pláže, do které jsme kdysi přemísťovali želví snůšky ohrožené zatopením přílivem, je **zarostlá travou a křovím**, evidentně ji dlouho nikdo nepoužil. A před domkem ochranářů postavili **bazének pro právě vylíhlé želvy**. Celých 5 let, co jezdím do Indonésie, se snažím lidem pořád dokola vysvětlovat, že nejlepší je malé želvy pustit okamžitě po vylíhnutí do moře, že v bazéncích jim zakrní svaly, nenaučí se hledat potravu, ztratí instinkt, jak se v dospělosti vrátit na pláž, kde se vylíhly, aby zde nakladly vejce. Viděla jsem tyhle bazénky na mnoha místech, želvy v nich držené byly téměř vždy ve sladké místo slané vodě, ta byla navíc špinavá, želvy trpěli infekcemi, byly okousané od ostatních hladových želv v bazénku.. do měsíce jich v bazéncích umírá víc než 90%, ale co mi uděláme, postavíme si v Berau na Sangalaki také bazének pro želvy..A důvod, turisté chtějí vidět, že chráníme želvy. Myslela jsem, že se zblázním, má tu vůbec cenu něco říkat? Dělalí přesný opak toho, co jim člověk doporučí. Navíc vážně pochybuji, že turisté chtějí vidět přichlíplé želvy v bazénku, nebylo by lepší, kdyby si zaplavali s krásnou zdravou želvou u korálového útesu vedle ostrova nebo kdyby počkali do večera a pozorovali želvy, jak kladou vejce, nebo jak z písku vylézají mláďata? Co myslíte?

Z ostrova Sangalaki jsem pokračovala na **ostrov Derawan**, to je ten, kde se, přes veškeré naše úsilí, stále otevřeně prodávají **náramky z želvoviny**. Snažila jsem se s místními obchodníky o problému mluvit a nabídnout jim levná, hezká a kvalitní trička a také kovové želví přívěšky, které mohou prodat s velkým výnosem a mohou přestat s prodejem výrobků z krunýřů karet pravých želv kriticky ohrožených vyhynutím. Jsou vážně tvrdohlaví, 2 obchody už s prodejem želvoviny přestali, ale ty ostatní..chtěli by od nás věci koupit, ale když začneme o želvovině, mlčí, sklápí oči a rozhovor je u konce. Nevím po pravdě, jak na ně. Policie tady nefunguje, tak snad takhle, i když se vždycky podaří přesvědčit jen jediný obchod, pomalu, snad je to lepší než nic..

ŽELVÍ ZPRAVODAJ

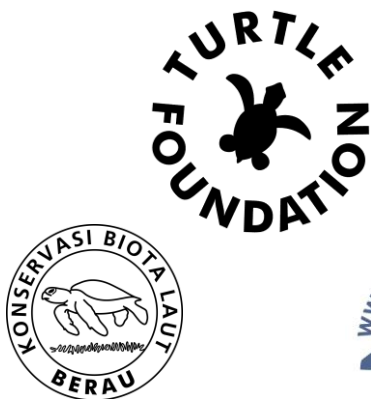
Září 2015

Celou dobu, co jsem byla na ostrovech, běhal **Berly po úřadech** a připravoval půdu pro **setkání na vládě, které proběhlo 8. 9. 2015**. Kromě lidí z úřadu ministerstva moří a rybářství a z vládní organizace na ochranu přírody BKSDA se schůze zúčastnili i úředníci z okresu a z ostrova Balikukup, který je nejbližším obydleným místem od našich ostrovů. Byli tu také zástupci několika neziskových organizací – WWF, The Nature Conservation, Ahang z YPB a my – Konservasi Biota Laut Berau. Jediným tématem byl incident na ostrovech Bilang-bilangan a Mataha v srpnu a naše vystěhování z domků. Všichni se shodli, že to byla chyba a že všechny věci, které jsou na ostrovech, byli koupeny na ochranu želv, jsou vlády, protože i ostrovy jsou vlády a může je používat kdokoli, komu dá vláda povolení chránit na těchto ostrovech želvy. Výborný výsledek řekla bych si, kdybychom u toho nemuseli poslouchat 4h nesmyslů, které tam Ahang vykládal. „**Proč ho někdo neumlčí, když se teď shodli, že dělal chybu a překročil zákon?**“ říkala jsem si. Místo, aby mu vynadali, zatkli ho, řekli mu, že už na ostrovy nemůže, poslouchali, že chce jen pomoci s ochranou želv, že ale nemá peníze, tak chce, aby po naší organizaci vláda požadovala, ať jeho zaměstnancům zajišťujeme transport na ostrovy a z nich a ať se s nimi dělíme o jídlo, no prostě nesmysly. Naštěstí paní Yunda z Ministerstva byla trpělivá, pořád se vracela k tématu domků a vysvětlila mi, že nás vláda nemůže do žádného dělení o jídlo nutit, protože ona nás nefinancuje. Pak začal zase vyjadřovat své názory proti cizincům zasahujícím do dění v Indonésii a že prý zahraniční nadace nám má jen dát peníze a dál se o nic nestarat, protože potom se s ním v klidu můžeme rozdělit. A nejlépe abych tu nebyla já. Proč už ho někdo nevyhodí, říkala jsem si pořád dokola a bylo mi zle z toho, co je možné tu před vládou naprosto bez odezvy vykládat. Neuvěřitelné. Navíc se ukázalo, že Ahanga nijak zvlášť nezajímalo prohlášení paní z vlády, že jeho lidem dopravu ani nic zajišťovat nemusíme. Další týden 2x přišel jeho zaměstnanec k pánovi, od kterého si pronajímáme loď, a ptal se, kdy pojedeme, aby se přidal. Naštěstí kapitán lodi nás informoval a místo v přístavu jsme se sešli dál u ústí řeky do moře a v klidu jsme na ostrovy odjeli sami. Povedlo se a celé září jsme byli na ostrovech sami a mohli jsme relativně v klidu pracovat. Ale jak dlouho potrvá ještě tahle nejistota? Tajné odjezdy na ostrovy, tisíc schůzek na všech možných úřadech kvůli dohodnutí strategie na jednání.. Já bych chtěla chránit želvy, ne se tu zabývat takovým kličkováním, jen abychom měli pouhý jeden další den klid.

Ochranáři s průběhem jednání na vládě také nebyli zvláště spokojení, řekli, že než aby bydleli v jednom domku s Ahangovými lidmi, až se zase rozhodnou přijet, **postaví si raději domek vlastní**. A jak řekli, tak udělali, za 3 a půl dne už na Bilang-bilanganu stál nový domek (pokoj, kuchyňka, voda..) z prken a dřeva, co našli kluci na pláži, dokonce i hřebíky vytahovali ze starých vyplavených dřev. Já jsem z toho moc nadšená nebyla, máme přece papír, že v domku být můžeme, ale uznávám, že když by Ahangovo lidi přijeli a bydleli bychom v jednom domku, bylo by to nepříjemné a bylo by těžké jim zabránit, aby nepoužívali naše jídlo a věci..A kluci mě uklidňovali, že když bude vše v pořádku, nový domek budou používat dobrovolníci. No dobře, hlavní je, aby bydleli tam, kde se cítí dobře a bezpečně a mohli dobře dělat svou práci.

ŽELVÍ ZPRAVODAJ

Září 2015

14.9 se na ostrovech zase ukázali zloději vajec, tentokrát si ale vlezli do pasti, už víme přesně, jak vypadá jejich loď a Berly už i zjistit, kdo loď vlastní, nahlásil to na úřadě Ministerstva moří a rybnářství a teď už jen musíme vymyslet léčku, jak milé zloděje policie chytne s vejci. Doufám, že se to podaří a zavrou je, až zčernají. Tak to je pozitivní a také to, že máme jednoho nového ochránáře a že jsme z ostrovů začali odvážet nashromážděné sklo.

Poslední dny měsíce jsme zase strávili běháním po úřadech. Berly musel jet **20h na motorce do provinčního města Samarinda, aby tu prezentoval vládě o naší práci**. Když už tu byl, ptal se i na výrobu lodí, ale nakonec pro nás bude lepší objednat **loď v Tarakanu**, měste, kam jel dnes 30.9. Strašné, co jsem se vrátila do Indonésie, nemáme vůbec čas, pořád někde běháme a řešíme katastrofy, nějak ale začínám věřit, že to bude dobré. Vláda v Berau i ta v Samarindě se tváří, že nás podporuje a během 14 dnů by mi měla konečně přijet pomáhat moje kamarádka **Yani ze Sumatry** a později i její manžel. Věřím, že s nimi se leccos posune a situace tady bude jistější a pozitivnější.

Držte nám prosím palce ať to tak opravdu je, je to pro mě opravdu důležité protože mám pocit, že přicházejí chvíle, kdy mi dochází optimismus a jsem z dění tady prostě v šoku..pořád se ale snažím najít řešení a teď i díky Yani zase vidím cestu vpřed..

Co se týká České Republiky, v září jste si mohli přečíst zajímavý **článek o rozdílech ve školách v ČR a Indonésii** a o tom, jak školy mohou pomáhat želvám (<http://www.morskezelvy.cz/event/casopis-rodina-a-skola/>), na stáncích je také ještě dnes v prodeji **Reflex**, ve kterém se s želvami můžete vydat na Vandr (<http://www.morskezelvy.cz/event/zelvy-v-reflexu/>). A pokud máte malé děti, zkuste jim pustit záznam pořadu „Pro slepičí kvoč“ na Českém rozhlasu 2 (<http://www.rozhlas.cz/webik/povidejmesi/zprava/pro-slepici-kvoc-morske-zelvy-1531551>), dozví se například proč má mořská želva placatý krunýř nebo jak mořská želva vidí. Mám pro Vás také **pozvánku na výstavu Exotika 2015 v Lysé n. Labem** (<http://www.vll.cz/veletrh-190>), kde bude kromě papoušků, plazů a akvarijních ryb v hale pro terarijní expozice prezentována i výstava fotografií o mořských želvách. Nenechte si výstavu ujít, uvidíte zde díky aranžmá exotických rostlin téměř dokonalou iluzi exotické přírody, kterou nenajdete na žádné jiné výstavě v Evropě.

Děkuji moc za Váš čas i podporu a mějte se krásně

Hana Svobodová

www.morskezelvy.cz

<http://www.facebook.com/pages/morskezelvy.cz/607230715971714?ref=ts&fref=ts>